

der som Redaktionsbemærkning er tilføjet ved denne Synemøde at 1ste og andet Afsnit ombyttedes, afrafsedes og tillige ombyttedes til det nuværende. Det saaledes afrafsede Forslag til en Redaktionsændring i § 9 bortfaldt, da det ikke optoges af Røgen.

Da iøvrigt Ingen ønskede Ordet, freedes til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag, at „Ingen Bygning være sig Forhuus, Sidehuus eller Baghuus“ forandres til:

„Ingen Bygning, som vender umiddelbart ud mod Gaden,“ vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

2) Sammes Forslag, at

„Overkanten af Gæstfænsen“ forandres til:

„Overkanten af Bjælkelaget,“ vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

3) Sammes Forslag, at til første Afsnit føjes:

„Ved Bygninger, der ikke vende umiddelbart ud mod Gaden, bliver det mellemstgørende, bebyggede eller ubebyggede Rum at tillægge Gadens Bredde ved Bestemmelsen af den forholdsmæssige Høide, hvortil der kan bygges,“ vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Udvalgets Forslag, at i andet Afsnit: „Gæstfænsen“ forandres til:

„Bjælernes Overkant,“ betragtedes som vedtaget uden Afstemning paa Grund af en foregaaende Afstemning.

Derpaa fattes Ændringsforslaget til § 10 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Det høitærede Thing vil have bemærket, at der gjennem Udvalgets Bearbejdelse af Loven er gaaet en Bestræbelse efter at sjerne eller saavidt muligt indskrænke Nødvendigheden af Dispensationer fra givne Regler. En af de Bestemmelser, der i saa Henseende ere blevne staaende og efter den

foreliggende Redaction ikke kunne undværes, angaaer Forholdet med Tagets Helning eller Vinkel. Der er nemlig sagt i § 10, at intet Tag eller nogen Deel af samme maa danne en større Vinkel med Horizontalplanen end 45 Grader, og hertil slutter sig en Bestemmelse i § 11, som siger, at man kan dispensere herfra, dog at Tagrygningen ikke kommer høiere end ved en Bygning med normal Høide og 60 Graders Tag. Udvalget mener, at naar 45 Grader forhøies til 50, saa vil der være givet Vedkommende den Frihed, som de i saa Henseende i Reglen ville behøve, og at man saa kan henvise de enkelte Tilfælde, hvor der er Grund til at ønske en endnu større Vinkel, til den almindelige Dispensationsret, som er forbeholdt Justitsministeren. Det er nemlig bekendt, at, naar man ønsker at give Bygningerne en bestemt Stil, kan man ikke være bunden til en bestemt Bygningsvinkel, og at man efter den nuværende Retning i Bygningskunsten jævnlige har Brug for en større Bygningsvinkel; men udover 50 Grader vil der sjældent være Anledning til at gjøre Vinkelen, og Udvalget mener derfor, at der bør gives en ubetinget Frihed til at gjøre Vinkelen 50 Grader, og at henvise dem, der kunne ønske den større, til Justitsministeren.

Da ellers Ingen begærede Ordet, afstemtes

Udvalgets Forslag til § 10:

„45“ forandres til 50“ vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

Derpaa fattes Udvalgets Forslag til § 11 under Forhandling.

Ordføreren: Den væsentligste Grund, hvorfor § 11 var nødvendig ved den oprindelige Affattelse, er sjermet ved den Afstemning, som i dette Dieblik har fundet Sted. Der bliver endnu efter Paragraphen tilbage en Bestemmelse for Justitsministeren til at dispensere, saavel med Hensyn til Tagvinkelen som i andre Henseender med Hensyn til Høiden og Bredden fra de foreliggende Regler, men denne Bestemmelse formenes ogsaa at kunne bortfalde,